

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 17 oktober 2008 in zaak
nrs. 08/34756 en 08/34758 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 25 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 oktober 2008, verzonden op 21 oktober 2008, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 oktober 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. T.M.A. Claessens, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Claessens
lid van de enkelvoudige kamer

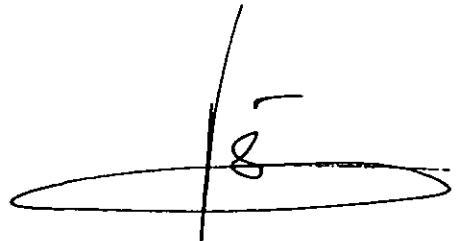
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 november 2008

418.

Verzonden: 24 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'V' or 'S' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

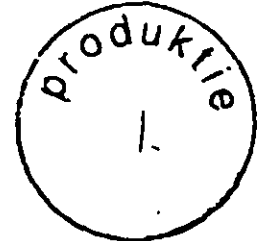
AFSCHRIFT II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nederzittingsplaats Groningen
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer
Voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 08/34758 (voorlopige voorziening)
Awb 08/34756 (beroep)

Uitspraak in de geschillen tussen:

van Nepalese nationaliteit.

V-nummer:

verzoeker,

gemaaktigde: mr. S.R. Nohar, advocaat te Lemmer.

en

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. C.H.F.P.M. Kelderman, ambtenaar ten departemente.

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 19 september 2008 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Verweerder heeft bij besluit van 25 september 2008 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Op 25 september 2008 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld.

1.3. Bij verzoekschrift van 25 september 2008 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege dient te worden gelaten tot op het beroep is beslist. Op 7 oktober 2008 zijn de gronden van het beroep en het verzoek ingediend.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 10 oktober 2008. Verzoeker en zijn gemachtigde zijn aldaar, met kennisgeving, niet verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. De voorzieningenrechter heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 2

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.2. Verzoeker heeft eerder, te weten op 8 juni 2004, een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel. Bij besluit van 21 november 2005 is deze aanvraag afgewezen omdat het asielaansluitend ongelooftwaardig werd bevonden. Deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, heeft bij uitspraak van 7 juni 2006, Awb 05/56169, het hiertegen gerichte beroep van 14 december 2005 ongegrond verklaard. Tegen deze uitspraak heeft verzoeker op 3 juli 2006 hoger beroep ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS). Bij uitspraak van 20 juli 2006 is het hoger beroep niet-onvankelijk verklaard, waarmee de beslissing van 21 november 2005 op de aanvraag van 8 juni 2004 in rechte onaantastbaar is geworden.

2.3. In zijn vorige asielprocedure heeft verzoeker verklaard dat hij onder dwang werd meegenomen door de Maoïsten, waarna hij door hen is vastgehouden en gedwongen om zakken met (vermoedelijk) wapens en munitie te dragen. Verzoeker heeft in zijn eerdere procedure niet de juiste personalia opgegeven, aangezien zijn reisagent hem heeft gezegd dat hij dit moest doen, hetgeen verzoeker derhalve niet kan worden aangerekend. Verzoeker wenst in de onderhavige aanvraag zijn juiste identiteit op te geven. Hij heeft aan zijn thans aan de orde zijnde, herhaalde aanvraag van 19 september 2008 ten grondslag gelegd dat hij in zijn land van herkomst gezocht wordt, hetgeen hij van zijn vrouw heeft vernomen. De Maoïsten zijn naar hem op zoek, aangezien zij hem ervan verdenken informatie te hebben doorgegeven aan de politie. Voorts heeft verzoeker problemen met de autoriteiten, nu hij wordt gezocht door de politie vanwege zijn vermeende gelieerdheid aan de Maoïsten. Daarbij komt dat hij verantwoordelijk wordt gehouden voor de gewelddadige dood van twee Maoïsten, namelijk en aangezien hij informatie zou hebben doorgespeeld aan de politie. De familie van deze twee personen wil nu wraak nemen op verzoeker. Hij vreest dan ook in meerdere opzichten voor zijn leven, indien hij dient terug te keren naar Nepal. Om zijn vrees te onderbouwen heeft verzoeker tien documenten overgelegd, waaronder een Nepalese identiteitskaart van hem en zijn echtgenote en (oproepings-)brieven van verschillende Nepalese instanties.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, afgewezen. Daarbij is overwogen dat de aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet kunnen worden beschouwd als nieuw in de zin van artikel 4:6 Awb, gelet op het volgende. Het besluit van verweerder van 21 november 2005 in de eerdere asielprocedure is reeds in rechte komen vast te staan, waarin is geoordeeld dat het asielaansluitend van verzoeker ongelooftwaardig is. In de huidige procedure heeft verzoeker geen documenten

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 3

overgelegd die tot een ander oordeel leiden ten aanzien van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. De door verzoeker gestelde problemen met de ~~1~~ worden dan ook nog immer niet geloofd door verweerder. De stelling van verzoeker dat hij als (vermeende) ~~1~~ in zijn land van herkomst problemen met de autoriteiten heeft gehad, wordt niet gevolgd door verweerder, nu is gebleken dat verzoeker Nepal op legale wijze heeft verlaten. Verzoeker heeft in de onderhavige procedure verklaard dat hij tijdens zijn eerste procedure niet de waarheid heeft verteld. Hij is met zijn eigen paspoort naar Nederland gereisd en heeft dit paspoort, alsmede zijn ticket, op het vliegveld vernietigd. Tevens heeft verzoeker een andere naam en leeftijd opgegeven en heeft hij verzwegen dat hij gehuwd is. Verweerder stelt dat dit verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker. Niet valt in te zien waarom hij niet al tijdens zijn eerste asielaanvraag met bovenstaande verklaringen is gekomen.

Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat de in deze procedure ingebrachte originele identiteitskaart van verzoeker (document 2) en de kopie van de identiteitskaart van verzoekers echtgenote (document 3), niet als nieuwe feiten en omstandigheden kunnen gelden. Dit, aangezien de identiteitskaarten dateren van respectievelijk 20 januari 1995 en 3 december 1995, zodat verzoeker deze documenten eerder had kunnen en behoren in te brengen. Ook de brieven van de Nepalese Communistische partij, van 17 mei 2004 (document 8) en de Vereniging voor Mensenrechten en Vrede, van 28 mei 2004 (document 9) kunnen om dezelfde reden niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt. Gesteld noch gebleken is dat verzoeker heeft getracht eerder in het bezit te komen van documenten. Verweerder stelt dat de brief van verzoekers echtgenote van 16 januari 2008 (document 7) niet afkomstig is uit een objectief verificerbare bron, zodat dit evenmin een nieuw feit of omstandigheid kan vormen. Wat betreft de volgende documenten, te weten de oproepen om te verschijnen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (hierna: het Ministerie), Provinciale Politie Baglung, van 23 juli 2007 en 19 september 2007 (document 4 en 5), het verzoek tot uitvoering onderzoek van het Ministerie, Singhadarbar, Kathmandu, van 5 oktober 2007 (document 6), het eerdergenoemde document 8, alsmede de brief van de Vereniging Nepalese Maoïstische Slachtoffers Centraal Comité, Kathmandu, van 4 juli 2004 (document 10) merkt verweerder op dat niet kan worden vastgesteld of deze documenten authentiek zijn. Hierbij wordt verwezen naar de verklaring van de Koninklijke mareschaussee (Kmar) van 22 september 2008, waaruit volgt dat wegens het ontbreken van bruikbaar referentiemateriaal niet kan worden vastgesteld of voornoemde documenten echt zijn. Gelet op de jurisprudentie van de AbRS, zie onder meer de uitspraak van 25 september 2003, JV 2003, 504, nr. 200304202/1, kan een bij een herhaalde aanvraag overgelegd document slechts als nieuw feit of omstandigheid gelden indien de authenticiteit daarvan kan worden vastgesteld. Hiervan volgt tevens dat het ingebrachte document als een objectieve bron moet kunnen worden aangemerkt die de in het asielrelaas gestelde feiten bevestigt, zodat het relaas opnieuw dient te worden bekeken. Het is hierbij aan de asielzoeker om de gestelde authenticiteit van een document aan te tonen. Dat verzoeker dit ten aanzien van de door hem overgelegde documenten alsnog wil doen, kan aan het voorgaande niet afdoen, nu hij dit reeds eerder – ten tijde van de aanvraag – had kunnen doen.

Ten aanzien van de stelling van verzoeker dat artikel 15, aanhef en onder c, Richtlijn 2004/83/EG inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: 15e Definitierichtlijn) een voor hem relevante wijziging van het recht vormt, het volgende. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de toelatingsgrond van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 alle situaties die zijn beschreven in artikel 15 Definitierichtlijn – dus ook die van onderdeel c – omvat. Met de toetsing zoals die reeds in het kader van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 is verricht, is

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 4

eveneens aan artikel 15c Definitierichtlijn getoetst. Dat de AbRS bij uitspraak van 12 oktober 2007 prejudiciële vragen heeft gesteld, leidt niet tot de conclusie dat er, vooruitlopend op de beantwoording van deze vragen, van een andere uitleg van artikel 15c Definitierichtlijn uit moet worden gegaan dan tot op heden is gedaan. Daarbij komt dat het uitgangspunt blijft dat het asielaanvraag van verzoeker ongeloofwaardig is geacht, zodat hij geen geslaagd beroep op voornoemd artikel kan doen.

De gemachtigde van verzoeker stelt vervolgens in zijn begeleidend schrijven van 18 september 2008 dat verzoeker medische klachten heeft, bestaande uit rugpijn en ernstige psychische klachten. Nu verzoeker deze klachten geenszins met (medische) documenten heeft onderbouwd, stelt verweerder dat er geen aanleiding bestaat om aan te nemen dat terugzending van verzoeker naar Nepal zal leiden tot een schending van artikel 3 Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

2.5. Verzoeker merkt ten eerste op dat hij behoort tot twee risicogroepen die verhoogde aandacht vragen (zie Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire, hierna: WBV, 2008/11), te weten (vermeende) Maoïsten en slachtoffers van Maoïsten. Dit brengt mee dat deze zaak door verweerder uiterst nauwkeurig en behoedzaam beoordeeld dient te worden, waarvan echter niet is gebleken. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat verweerder ten onrechte de belangrijkste, door hem overgelegde documenten afdoet met de opmerking dat de Kmar onvoldoende referentiemateriaal heeft om vast te stellen dat deze echt zijn. De oproepen aan verzoeker raken de kern van deze asielaanvraag, zodat nader onderzoek door bijvoorbeeld het Ministerie van Buitenlandse Zaken (BuiZa) hier in de rede ligt. Gebeurt dit niet, dan dient verzoeker zelf in de gelegenheid gesteld te worden de echtheid van deze documenten nader te onderbouwen. Verzoeker stelt voorts dat hij door middel van coherente en gedetailleerde verklaringen de authenticiteit van de documenten aannemelijk heeft gemaakt. Dat de Kmar tot een andere conclusie komt, doet daar volgens verzoeker niet aan af. Wat betreft de stelling van verweerder dat bepaalde documenten eerder overgelegd hadden kunnen worden, meent verzoeker dat hij zich als vreemdeling in Nederland in een afhankelijke positie bevond. Bovendien zijn er ook documenten, zoals bijlage 10, die dateren van na de eerste asielaanvraag van verzoeker. Verzoeker had de documenten echter niet eerder in zijn bezit dan na de eerdere asielaanvraag, zodat hij niet de mogelijkheid had om ze eerder te overleggen. Indien verzoeker dient terug te keren naar Nepal heeft hij te vrezen voor vervolging, zodat er een schending van artikel 3 EVRM zal ontstaan. Daarbij komt dat hij medische klachten heeft, te weten rugpijn en ernstige psychische klachten. Deze klachten zijn van zodanig ernstige aard, dat gedwongen terugkeer naar Nepal zal leiden tot een onmenselijke behandeling, hetgeen eveneens strijdig is met artikel 3 EVRM. Tevens heeft verzoeker een medisch advies van 25 september 2008 overgelegd, waaruit volgt dat medische behandeling noodzakelijk is. Verzoeker heeft hiermee een nadere onderbouwing gegeven van zijn medische problematiek, zodat er sprake is van een novum. Vervolgens stelt verzoeker zich op het standpunt dat artikel 15c Definitierichtlijn een voor hem relevante wijziging van het recht vormt. Hierbij wijst hij erop dat de Advocaat-Generaal (A-G) van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen (HvJ EG) zich op het standpunt stelt dat de uitleg van artikel 15c Definitierichtlijn niet afgeleid kan worden van artikel 3 EVRM. Verweerder gaat in het bestreden besluit ten onrechte op geen enkele wijze op dit standpunt in. Het oordeel van verweerder dat met de toetsing in het kader van artikel 29, eerste lid, onder b, Vw 2000 ook reeds aan artikel 15c Definitierichtlijn is getoetst, is dan ook niet juist. Gelet op het voorgaande dient de aanvraag van verzoeker inhoudelijk te worden beoordeeld.

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 5

Beoordeling van het verzoek

2.6. Vooropgesteld moet worden dat met de uitspraak van de AbRS van 20 juli 2006, waarbij het hoger beroep tegen de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Breda, van 7 juni 2006, niet-ontvankelijk is verklaard, in rechte is komen vast te staan dat verweerder op goede gronden heeft besloten dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b en c, Vw 2000. De aanvraag van 19 september 2008, die thans ter beoordeling voorligt, wordt aangemerkt als een herhaalde aanvraag. Uit de rechtspraak van de AbRS – onder meer de uitspraak van 8 oktober 2007, AB 2007, 378 – volgt dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het door de AbRS gehanteerde beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland, JV 1998/45) voordoen, staat voornoemd beoordelingskader evenmin in de weg aan een rechterlijke toetsing van het besluit als ware het een eerste afwijzing.

2.7. De AbRS merkt als nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan, feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hiernaar voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.

2.8. De voorzieningenrechter is van oordeel dat de door verzoeker overgelegde Nepalese documenten geen nieuwe feiten of veranderde omstandigheden kunnen vormen. Voor de door verzoeker ingebrachte Nepalese identiteitskaarten van hemzelf en zijn vrouw, geldt dat deze documenten eerder hadden kunnen en behoren te worden overgelegd, gelet op de afgiftedatum van respectievelijk 20 januari 1995 en 3 december 1995. Dit geldt te meer, nu verzoeker in het gehoor inzake nieuwe feiten en omstandigheden van 19 september 2008 heeft verklaard dat hij zijn identiteitskaart vóór zijn vertrek naar Nederland bewust in Nepal heeft achtergelaten. Het feit dat de identiteitskaart van verzoeker zelf blijkens de verklaring van de Kmar van 22 september 2008 "waarschijnlijk echt" is bevonden, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter aan het voorgaande niet afdoen. Voorts kan de brief van de echtgenote van verzoeker van 16 januari 2008 niet worden aangemerkt als een nieuw feit of omstandigheid, nu deze niet afkomstig is van een objectieve bron. Voor de door verzoeker overgelegde brieven van achtereenvolgens de Nepalese Communistische Partij van 17 mei 2004, de Vereniging voor Mensenrechten en Vrede van 28 mei 2004 en de Vereniging Nepalese Maoïstische Slachtoffers van 4 juli 2004, geldt eveneens dat deze, gelet op hun datering, in de eerdere procedure hadden kunnen en behoren te worden overgelegd. Ten

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 6

Nepalese Maoïstische Slachtoffers van 4 juli 2004, geldt eveneens dat deze, gelet op hun datering, in de eerdere procedure hadden kunnen en behoren te worden overgelegd. Ten aanzien van de oproepingsbrieven van de Provinciale Politie Baglung van 23 juli 2007 en 19 september 2007, alsmede het verzoek van 5 oktober 2007 aan het Ministerie in Singhadarbar, Kathmandu, tot uitvoering van een onderzoek, staat voorop dat uit de eerdergenoemde verklaring van de Kmar volgt dat niet kan worden vastgesteld of deze documenten echt zijn. In dit verband verwijst de voorzieningenrechter naar de uitspraak van de AbRS van 25 september 2003, LJN: AN8194, nr. 200304202/1, waaruit volgt dat het aan de vreemdeling is om aan te tonen dat de overgelegde documenten authentiek zijn, niet aan verweerder om de valsheid aan te tonen. Voorts volgt uit deze uitspraak dat een document niet als een nieuw feit of omstandigheid kan worden aangemerkt als de authenticiteit niet kan worden vastgesteld. Wat betreft de stelling van verzoeker dat hij in beroep alsnog in de gelegenheid moet worden gesteld om de authenticiteit van de documenten aan te tonen, verwijst de voorzieningenrechter naar de uitspraak van de AbRS van 23 oktober 2006, LJN: AZ1390, nr. 200605486/1. Hieruit volgt dat indien in de bestuurlijke fase niet is komen vast te staan dat sprake is van authentieke documenten, het aan de vreemdeling is om dit in beroep eventueel alsnog aan te tonen. Verzoeker heeft echter noch in de bestuurlijke fase, noch in de beroepsfase nadere stukken overgelegd die de gestelde authenticiteit van de documenten kunnen onderbouwen. Dit brengt mee dat de documenten 4, 5 en 6, ondanks het feit dat deze dateren van na de eerdere procedure, niet als nieuwe feiten of omstandigheden kunnen gelden die een inhoudelijke beoordeling rechtvaardigen. De stelling van verzoeker dat hij door middel van het afleggen van coherente en gedetailleerde verklaringen de authenticiteit van de overgelegde documenten aannemelijk heeft gemaakt, wordt niet gevolgd door de voorzieningenrechter.

2.9. Voorts is gebleken dat er bij verzoeker momenteel sprake is van een medische problematiek, bestaande uit rugklachten en psychische problemen. Dit wordt bevestigd in het bij de gronden van beroep en het verzoek overgelegde medisch advies van 25 september 2008. Op grond daarvan is bij besluit van 26 september 2008 artikel 64 Vw 2000 op verzoeker van toepassing verklaard, hetgeen met zich brengt dat aan hem uitstel van vertrek wordt verleend tot en met 6 november 2008. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter staat deze medische problematiek geheel los van de eerdere aanvraag en het daarop genomen besluit van 21 november 2005. Het gaat hierbij kennelijk om omstandigheden die nadien zijn opgekomen, zodat de voorzieningenrechter overweegt dat er wel sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden. Echter, door verzoeker is niet nader onderbouwd dat hij, gelet op zijn psychische problemen en rugklachten, bij terugzending naar Nepal in een situatie zal komen te verkeren waarin sprake is van een schending van artikel 3 EVRM. Uit jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM), zie onder meer de uitspraak van 6 februari 2001, gepubliceerd in JV 2001/103, hetgeen door de AbRS wordt gevolgd in onder meer de uitspraak van 6 april 2007, LJN: BA2998, nr. 200608225/1, kan slechts sprake zijn van een schending van dit artikel indien "de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychische aandoeningen daaronder begrepen), of geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzetende land al geruime tijd ontvangt". Naar het oordeel van de voorzieningenrechter heeft verweerder zich in het bestreden besluit terecht op het standpunt gesteld dat in de onderhavige zaak niet is gebleken van dergelijke uitzonderlijke omstandigheden. Daarbij overweegt de voorzieningenrechter dat er, naast het beknopte medisch advies 25 september 2008, voor het overige geen documenten zijn overgelegd die een (ernstige) medische problematiek nader onderbouwen en verzoeker in de gehoren van 19

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 7

en 24 september 2008 evenmin melding heeft gemaakt van zijn medische omstandigheden. 2.10. De stelling van verzoeker dat er sprake is van een voor hem relevante wijziging van het recht in verband met het bepaalde in artikel 15c Definitierichtlijn, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter niet opgaan. De voorzieningenrechter overweegt dat, gelet op onder meer de uitspraken van de AbRS van 29 februari 2008, LJN: BC5983, nr. 200800064/1 en 3 april 2008, LJN: BC8681, nr. 200701108/1, de vreemdeling aannemelijk dient te maken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een (biantalands) gewapend conflict, wil artikel 15c Definitierichtlijn een relevante wijziging van het recht kunnen vormen. Verzoeker heeft echter geenszins aannemelijk gemaakt dat er in Nepal momenteel sprake is van een conflict zoals bedoeld in voornoemd artikel, zodat er geen sprake kan zijn van een voor hem relevante wijziging van het recht. De stelling van verzoeker, dat er wel sprake is van een dergelijke wijziging, mede gelet op het feit dat de A-G van het HvJ EG zich op 9 september 2008 naar aanleiding van de door de AbRS gestelde prejudiciële vragen op het standpunt heeft gesteld dat de uitleg van artikel 15c Definitierichtlijn niet kan worden afgeleid van artikel 3 EVRM, kan naar het oordeel van de voorzieningenrechter aan het voorgaande niet afdoen.

2.11. Nu nader onderzoek naar het oordeel van de voorzieningenrechter redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb ongegrond verklaard.

2.12. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.13. Voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, bestaat geen aanleiding.

Zaaknummers: Awb 08/34756, Awb 08/34758

blad 8

3. Bestissing

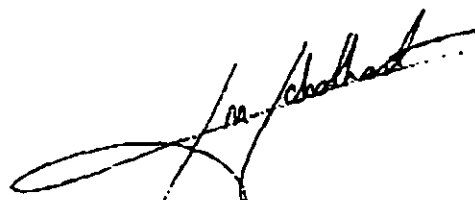
De voorzieningenrechter:

- verklaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 08/34756, ongegrond;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 08/34758 af.

Aldus gegeven door mr. S.M. Schothorst, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. F.M. Mulder als griffier op 17 oktober 2008.

de griffier

de voorzieningenrechter

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 21 OKT 2008

VOOR AFSCHRIFT CONFORM DE GRIFFIER
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE

BRUINSMA ADVOCATEN

PER TELEFAX 070 - 365 1380
EN PER POST

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Mr T. Bruinsma
Mr R. Kakes
Mr S.R. Nohar
mw. Mr E. Ebes
Mr B. de Haan
Mr R. Roelofsen

M.M. Noorman
NMI gecertificeerd mediator

Lemmer, 28 oktober 2008

Inzake : / STAAT
Dossier nr : 08.1276/N
Uw ref. : 08/34758

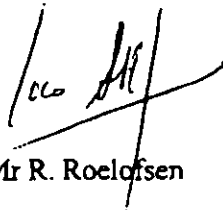
Edelachtbare griffier,

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
28 OKT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	V2
BEHANDELD DD:	PAR:

Bijgaand gelieve u in bovenvermelde zaak aan te treffen het hoger beroepschrift d.d. 28 oktober 2008. Teneinde er zeker van te zijn dat het hoger beroepschrift u tijdig bereikt, zend ik u deze heden eveneens per telefax toe.

Een kopie van het hoger beroepschrift heb ik heden eveneens verzonden aan verweerder.

Met vriendelijke groet,

Mr R. Roelofsen

Correspondentieadres: Postbus 50 8530 AB Lemmer

Bezoekadres: Nieuwburen 32 Lemmer Tel.: 0514-563770 Fax: 0514-566264 info@bruinsmaadvocaten.nl www.bruinsmaadvocaten.nl

Betalingen kunnen uitsluitend plaatsvinden op bankrekening 33.70.10.501, t.n.v. Mr T. Bruinsma Stichting Derdengelden.
Iedere aansprakelijkheid wordt door ons beperkt tot het bedrag dat in het betreffende geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt gedekt.

28-10-2008 14:54

0514 566264

95%

D 001

BRUINSMA ADVOCATEN

HOGER BEROEP

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenkamer
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Betreft mijn cliënt:

van Nepalese nationaliteit
Dossiernr: 0406-08-0249
V-nr:
Procedurenr: 08/34758

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
28 OKT 2008	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

thans verblijvende in het AZC Grave, aan de Gen. de Bonsweg no. 1 te 5363 ST Velp, te dezer zake domicilie kiezende te Lemmer, aan de Nieuwburen no. 32, ten kantore van de advocaat en procureur Mr R. Roelofsen die in deze door appelland bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van het hoger beroep en als zodanig voor appelland zal optreden en dit hoger beroep zal ondertekenen.

1.
Appelland heeft op 25 september 2008 beroep ingesteld bij de Rechtbank te 's-Gravenhage tegen de afwijzende beschikking van de Staatssecretaris van Justitie d.d. 25 september 2008. Bij zijn uitspraak van 17 oktober 2008 heeft de Rechtbank het beroep van appelland ongegrond verklaard (**productie 1**).

2.
Appelland kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 17 oktober 2008. Naar aanleiding van deze uitspraak dient appelland thans hoger beroep in bij uw Afdeling. Appelland meent dat hij procesbelang heeft bij zijn appel. Hij dreigt immers uit Nederland te worden gezet, nu de uitspraak van de Rechtbank negatief is.

BRUINSMA**A**ADVOCATEN**GRIEVEN NAAR AANLEIDING VAN DE UITSpraak VAN DE RECHTBANK TE 'S-
GRAVENHAGE, ZITTINGHOUDENDE TE GRONINGEN D.D. 17 OKTOBER 2008,
VERZONDEN OP 21 OKTOBER 2008.**

In voornoemde uitspraak heeft de Rechtbank ten onrechte het beroep van appelland ongegrond verklaard.

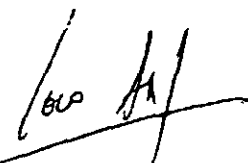
Ter onderbouwing van het bovenstaande is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat appelland aannemelijk dient te maken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een (binnenlands) gewapend conflict, wil artikel 15c Definitierichtlijn een relevante wijziging van het recht kunnen vormen. In dit verband is de Rechtbank ten onrechte van oordeel dat appelland geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat er in Nepal momenteel sprake is van een conflict zoals bedoeld in artikel 15c Definitierichtlijn.

Als grief merkt appelland op dat verweerder noch in het voornemen noch in de bestreden beschikking naar voren heeft gebracht dat appelland aannemelijk dient te maken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een (binnenlands) gewapend conflict, wil artikel 15c Definitierichtlijn een relevante wijziging van het recht kunnen vormen. Nu verweerder dit argument in de procedure geenszins naar voren heeft gebracht, is de Rechtbank ten onrechte in casu getreden buiten het geschil.

Verweerder heeft in de procedure van appelland enkel naar voren gebracht dat met de toetsing aan artikel 21, eerste lid, onder b, Vreemdelingenwet ook getoetst is aan artikel 15c Richtlijn 2004/83. Verweerder heeft derhalve nimmer in de procedure naar voren gebracht dat appelland aannemelijk dient te maken dat er in het land van herkomst sprake is van een (binnenlands) gewapend conflict. De Rechtbank treedt ten onrechte buiten het geschil door dit argument in voornoemde uitspraak op te nemen. De Rechtbank heeft het voorgaande in de uitspraak miskend.

REDENEN WAAROM appelland zich wendt tot uw Afdeling bestuursrechtspraak met het eerbiedige verzoek de bestreden uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage d.d. 17 oktober 2008 te vernietigen, met veroordeling van de Staat der Nederlanden in de proceskosten in beide instanties.

Lemmer, 28 oktober 2008

bepaaldelijk gevolmachtigde
Mr R. Roelofsen